

Sygn. akt II CSK 110/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku T. T.
przy uczestnictwie C. [...] - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą
w W., P. R., B. T.
oraz Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. R.
oraz skargi kasacyjnej uczestnika postępowania -
C. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt XV Ca [...],

odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik uczestników postępowania P. R. oraz C. [...] Sp. z o.o. w W. w skargach kasacyjnych wniesionych od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 29 czerwca 2012 r. wniosek o ich przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach opisanych w art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. powołując w obu pismach identyczne okoliczności. Szczegółowa analiza, zawartych w obu skargach, uzasadnień wniosków o przyjęcie skarg do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że powołane w nich przesłanki zostały wykazane.

Bezzasadne okazały się zarzuty nieuwzględnienia przez Sąd Okręgowy nieważności postępowania przed Sądem pierwszej instancji, mającej wynikać z niewezwania do postępowania spadkobierców M. F.. Pomijając w tym miejscu ocenę, czy osoby te rzeczywiście były zainteresowane w sprawie wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2010 r., III CZP 112/09, mającą moc zasady prawnej (OSNC 2010, nr 7-8, poz. 98) niewzięcie przez zainteresowanego udziału w sprawie rozpoznawanej w postępowaniu nieprocesowym nie powoduje nieważności postępowania.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego wyroku uchybienia w zakresie stosowania prawa miały kwalifikowany charakter i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie SN z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Takich okoliczności skarżący nie wykazali. Uzasadniając wnioski o przyjęcie skarg do rozpoznania bezpodstawnie przyjęli tezę, że w sprawach o zasiedzenie należy - bez względu na występujące w nich konkretne okoliczności - przyjmować zawieszenie biegu terminu zasiedzenia aż do czerwca 1989 r. (zmiana ustroju społeczno- politycznego).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw